

Beletristica, știință, arte, viața socială, moda.

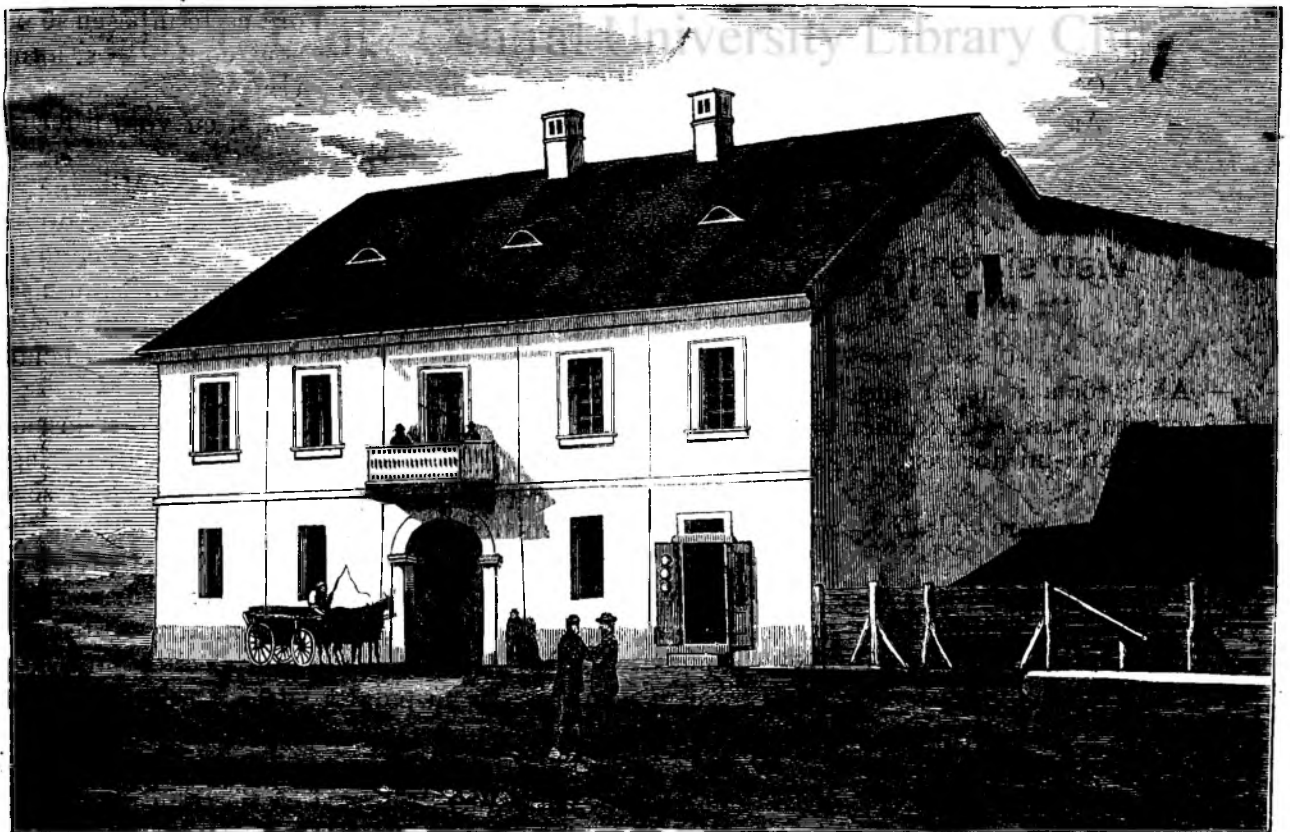
Pesta 6/18 iunie.

Va ești în fiecare duminică. | Redact. : strad'a palariei nr. 7.

Nr. 23.

Anul VII, - 1871.

Pretul pe anu 10 fl., pentru Roman'a 2 galbeni.

Școala principală română din Ungváros, în Transilvania.

Ce e mai ferbinte?...

Ce e mai ferbinte óre?
Dóra 'n ceriuri santulu sóre,
Póte foculu ardietoriu,
Simtiementulu de amoru?
Mai ferbinte-i dieu
Sarutatulu teu.

Óre ce e mai frumosu?
Raiulu splendidu, radiosu,
Visulu dulce de amoru,
Reversatulu dioriloru?
Mai frumosu e dieu
Tipusiorulu teu.

Ce-i mai scumpu aci sub sóre?
Libertatea 'ncantatória,
Imnulu de eliberare,
Cantulu de triumfulu mare?
Câ mai scumpu esti dieu
Angerelulu meu.

Ce-i mai schimbaciosu in lume?
Riulu care curge 'n spume,
Séu seninulu timpului,
Séu chiar flórea sórelui?
Câ le 'ntreci tu tóte dieu,
Angerasiulu meu!

Ionisfú Vulcanu.

Visu si realitate.

— Novela. —

(Urmare.)

— Ah! tocmai aceea me dóre, câ nu potú sê cugetu la ea... Ci nimicu mai multu de ea, te rogu crutia-mi dorerea... Eu iubescu pe alt'a!

— Dar pe care alta? — întrebà éra Ionu.

— Pe o veduva tinera, care locuesce aici in vecini; ea se preambila adese printre arbori in gradina, si totu arunca nesce priviri amagítórie; eu inca stau aici la ferésta si i tramitu salutári... Firesce, câ nu sémena cu idealulu meu cerescu, cu Cecilia, ci totu-si e frumósa.

— Si esti tu convinsu, câ acést'a te iubescu?

— Da, si ti-voiu spune, câ cum m'am convinsu. Alalta eri sér'a mam'a s'a culcatu, erá diece óre; eu inse nepotendu remané in chilfa, me dusei in gradina. Erá o séra minunata: si

omulu mai bine póte medité la lumin'a romantica si misteriósa a lúmei, decátu la splendórea prosaica a sórelui. Astfelu si eu, singuru, cugetam cu dorere la Cecilia, si cu bucuria la mandr'a din vecini;... din visulu acest'a me desceptà unu strigetú, care se audieá tocmai in gradin'a vecina; eu ascultai cu atentiune, si deodata vediui câ de pe zidulu veduvei sare o femeia la noi in gradina. Eu me repedfi acolo, si femeia fu servitóri'a ei; ea mi-intinse o epistola mica, dîcêndu-mi: „Dómn'a mea te saluta dnisiorule, si ti-tramite cartea asta.“ Eu i dîsei sê accepté pucintelu; apoi grabfi in chilia sê cetescu epistol'a, si delocu i respunsei.

— Hm, — dîse Ionu, — ce femeia e aceea care scrie ea d'antâiu unui tineru!

— Asié cum e, eu nu vreu sê o judecu, pentru câ ea me iubescu.

— Én rogu-te Adonisu, aréta-mi epistol'a aceea, câ sum curiosu sê sciú ce-ti scrie?

— O! bucurosu — respunse Adonisu, sco-tiendu din o mesutia epistol'a, si dandu-o lui Ionu, care cetì urmatóriele:

„Domnulu meu!

Nu mai potú sê me retienú! Poterile mele sunt pré mici, decátu dupa ce te-am vediutu, sê nu te iubescu, si de óre-ce te iubescu sê potú tacé. Oh! ideile mele sunt confuse, si anim'a e cuprinsa de amoru. Unu cuventu numai altdale, o radia de sperantia, si eu voiu fi fericita ca angerii din ceriu.

Milevna.“

Ionu dupa ce o cetì, o redete lui Adonisu, care o duse la buzele sale ardietórie; candu de odata cadìu ceva pe padimentu din sinulu seu; Ionu lu-redicà, si erá — portretulu Ceciliei. Atunci i dîse lui Adonisu, verulu seu redandu-i portretulu:

— Vedi, vedi amice, ast'a o sê insemne ceva; par' câ acésta imagine a Ceciliei e angerulu teu padítoriu; câ n'a potutu suferi sê saruti epistol'a alteia, pana ce ea se afla la tine, ci a esítu, ca si candu ar fi vrutu a protestá.

Adonisu stá ca impetrítu; pe urma vrendu éra-si sê dominedie preste anim'a sa, dîse:

— Si cum ar poté Cecilia protestá sê nu iubescu eu pe alta, déca ea s'a marítatu, si ce e mai multu nici nu me cunósce?!

— Eh! s'a marítatu, dar déca eu ti-asiu dîce, câ nu-i dreptu, si câ tie ti-au mintítu, car ti-au spusu acést'a?

— Ce dîci! — eschiamà Adonisu nesciindt sê se bucure, séu sê nu créda, — póte câ vre sê-ti credu? si éra sê me urcu in fantasiel mele pana 'n elisu, si pe urma de a dóu'a ór

sê cadu de acolo aici in pravu, sê me surupu cu totulu?... Ba nu, nu!

In momentulu acest'a intrà mam'a lui Adonisu in chilia; elu tresarì cugetandu, câ mama sa va fi audîtu tôte.

— Fiulu meu, — grai mam'a cu o vóce dulce — ce faci tu de nu mai vini la mine?... —

— Me iérta, mam'a mea, ci eu... — elu esità.

— Adonisu! — dîse dn'a Oldescu cam aspru — asié unu respunsu nu-mi e destulu; fii sinceru, te rogu, catra mam'a ta; — tu suferi... tu iubesci....

Adonisu rosí ca o copila.

— E bine, dragulu meu, — continuà mam'a, — eu sciu acum câ tu iubesci o veduva; ci tu nu scíi, câ ce caracteru are acea... Baga de séma, câ nu e de tine... ea e o insielatória, si amagesce pe multi;... si in fine sê scíi, câ-ti patedi numele....

— Ba, mam'a mea, — respunse Adonisu cu o vóce móle, — ea pe mine nu me insiéla... câ-ci me iubesc.

— Dnedieulu meu! — eschiamà mama sa — elu e perdutu déca crede câ lu-iubesc vipera acea, care a inveninatu animele atâtoru fineri si barbati!

— Dar de ce te temi, mama, câ-ci nu-su eu mai multu pruncu; si in fine déca omulu s'ar totu teme, câ se insiéla, apoi n'ar mai iu!í pe nime.

— Ce dîci, câ nu esti mai multu pruncu? — dîse mama sa, — nu, mie, mamei tale — totu pruncu esti; si eu vreu sê-mi implinescu detorînti'a materna pana in sfersîtu, — sê te padiescu de tôte, ce te-aru poté stricá; ca sê te vedu onestu, si sê te lupti si tu cu ceialalti barbati bravi pentru natiunea nóstra; si in fine sê te vedu fericitu, — continuà ea lacrimandu, — sê iai o féta tinera si modesta, démna de tine, careia sê-i poti dîce: „Primesce, scump'a mea, a mea anima, ea e curata, câ-ci n'a iubitu inca pe nime, tu esti prim'a sa amóre.“ Ér nu fiulu meu, sê fii si tu ca multi altii, carii schimba amorulu acusi, si pe urma candu s'aru casatorí, nu mai au decâtu o anima vescedîta, care nu mai póte iubi, — si astfelu sunt nefericiti si ei, si sermane le loru socie.

Adonisu erá petruñisu, elu simtiea, câ mama sa are dreptu.

Dn'a Oldescu inca respirá mai usioru, vedindu, câ cuvintele sale au atare influentia buna a supra iubitului ei Adonisu; si dupa ce neamulu loru Ionu se departá ea continuà:

— Asié dara, speru fiulu meu, câ nu vei face acea ce ai dîsu verului teu, — ce sciu

eu, câ atunci vei fi nefericitu, — ci vei urmá sfaturile mele.

— O! mama nobila! — respunse elu sarutandu-i manile — totu-de-una m'am supusu si me voiu supune vointieloru dtale sublime.

— Ce dulce e unei mame a audí asta promisiune de la fiulu seu! — dîse ea imbratio-siandu-si feciorulu, — si acum dragulu meu, cauta si te mantuesce de veduv'a care ai dîsu c'o iubesci.

— Me iérta, mama, sê-ti spunu, — dîse elu cu o vóce vibranda, — câ eu trebue sê o iubescu séu pe alta ca ea, si numai din sila, ca sê nu desperu, si sê-mi uitu visulu de auru, care lu-visam acum vre-o trei septemani....

— Nefericitul! — eschiamà mam'a desperata, — tu ai plecatu pe calea perderii; de ce nu-su mai multu ideile tale liniscite, de ce nu mai iubesci tu pe frumós'a Cecilia?... —

— O. dta ai dreptu, câ eu sum nefericitu; — respunse Adonisu cu melancolia, — si me intrebi, câ de ce nu mai iubescu eu pe frumós'a Cecilia?... Oh, dar de ai sci, câ eâtu o adoru inca... si tocmai asta me face desperatu, câ nu mai am dreptu la ea....

— Si de ce?

— Cum... Dta nu scii, ce toti sciu, câ ea s'a maritatu?

— Cine ti-a mintîtu ast'a? — dîse ea, — aceia carii ti-au spusu, au facutu atare gluma cu tine, pentru câ au sciutu, câ o iubesci. E bine, eu ti-spunu, — continuà ea cu bunetate, — câ ea nu s'a maritatu, si tu poti inca sperá. Dn'a Sateanu mi-a tramisu adi demanétia unu biletu, câ Cecilia e la ea, si asta-di voru vení la mine ambele.

In ochii lui Adonisu lucea acum foculu sperantiei; si candu elu vru plinu de multiamire sê se arunce la pitiórele mamei sale, servitóri'a deschise usi'a si anuncià câ vinira dóue dame.

Dn'a Oldescu dîse catra feciorulu ei:

— Vina Adonisu, câ aceste sunt ele! — si ea parasí chili'a.

Adonisu inca si-luà palari'a sê ese si elu; inse indata-ce vediù pe Cecilia, se retrase inapoi ca sê nu fia observatu de ea. Si pentru ce óre?... De a buna-séma, ca sê nu-i védia impresiunea cea mare, care i-a causatu frumseti'a ei. Si dupa-ce damele au intratu in chilí'a mamei sale, elu si-dîse cu mustrare: „Mam'a mea are dreptu, ca sê me mantuescu de veduv'a cea periculósa, pe care eu nu o iubescu, si care de voiu lasá-o fara de a me escusá, cine scie cum si-va resbuná.... Eh! dar ce, eu sum acum

Cas'a lui Thiers în Paris înainte de ruinaea ei.

Ardrea stradei

Rivoli in Paris.

2 p 234

barbatu, — continuà elu rusîndu-se de sine, — nu potu sê me temu de o muiere?... din contra, me ducu sê-i redau romanulu ce mi-a imprumutatu, si cu o cale o sê-i spunu, câ eu iubescu pe alt'a. Da, câ-ci numai atunci voiu fi eu demnu de o privire binevoitória din ochii angeresci ai Ceciliei, candu nu voiu mai vorbi cu acea femeia.

Dîcîndu elu aceste, plecà cu pasi repedi spre strada. Dar pentru ce merge elu tocmai acum la veduv'a, candu elu ar poté intrá in chil'á mamei sale, unde se aflá si objectulu amorului seu?

Pentru câ, dupa cum cugetá elu, — se simtiea nedemnu inca de privirea Ceciliei.

Candu Adonisu intrà la dn'a Milevna, veduv'a unui negutiatoriu serbu, cu numele Veteovicu, ea erá tocmai la oglinda probandu unu paletotu de catifea vînetá, care i siedea fôrte bine.

Ea erá o femcia cam de 26—7 de ani; de o statura midilocía. Avea o fatia frumósá bruneta cá a creola; si nesce ochi mari verdîi, cari straluceau cu unu focu insielatoriu.

— Ah, asta e frumosu de la dta, — dîse ea aretandu-i unu scaunu sê siéda, — câ ai venitú la mine!...

— Da, mi-am luatú libertate a-ti aduce cartea, care mi-ai imprumutat'o, — respunse elu desvelindu o carte din hartía, — si sê-ti multiamescu pentru ea.

— O! bucurosu, — dîse ea, — dar altecum nici n'ai fi venitú la mine déca nu trebuiá sê aduci acésta carte.

— Ba asiú fi venitú, — respunse Adonisu cu graba, si atunci se cugetá cum sê se esprime ca sê póta sê nu o vateme, — ca sê me rogu de iertare de dta....

— Pentru ce? — intrebà ea cu cochetaría.

— Pentru câ am indresnitú a-ti scrie.

— O, eu nu te pricepu... la ce sê te rogi de iertare? au dóra nu eu am fostú cea d'antâia care ti-am scrisu? Si eu nu am facutu ast'a, — continuà ea aruncandu-i o privire amagitória, — decátu pentru câ te — iubescu....

— Da, e dreptu câ dta esti pré buna, — dîse Adonisu cu recéla, — si pentru acésta eu mi-cunoscú detorinti'a mea, si asta e numai: sê me rogu de iertare.

— Ma ce felu de cuvinte sunt aceste?... póte câ nu din amoru mi-ai scrisu?

— Tocmai pentru aceea câ nu, — respunse elu apropiandu-se de ea. Dta dreptu câ esti

frumósá si graciósá;... ci me iérta... câ eu iubescu deja pe alt'a.

— Pe alt'a, pe alt'a! — strigà ea cu furia, fugindu intr'alta chil'á, si aruncandu-se pe canapea, plangîndu de rusîne si necasu, — asié, pe alt'a!

Adonisu se cal acum, câ i-a spusú; inse déca a inceputú, a avutu sê si finésca; si elu se grabì dupa ea, dîcîndu-i:

— Ce faci dta? dóra nu plangi, crutia-ti ochii!

— Du-te, tu-te de aici, ce-ti pasa dtale de ochii mei! si macaru de asiú si morí, câ nu me iubesci; lasa-me, despartéza-te!

Cu tóte câ Adonisu ar fi avutu vointia a se departá câtu de graba, dar totu-si nu voi a merge asié — manatu.

— Ba nu, me iérta, ca sê nu potú merge, pana ce nu te vei impacá cu mine, si nu-mi vei promite câ nu esti maniósá.

— E bine, eu ti-ertú, câ iubesci pe alt'a, — dîse ea, — inse nainte de a ne despartî, te rogu sê-mi spuni cine este aceea pe care o iubesci, si pentru care me sacrifici?

— La ce te póte serví acésta?

— La acea sê sciú, câ frumósá e tare? ma sê nu cugeti, câ eu o voiu pismuí, o nu — câ-ci si eu am saffetú.

Adonisu se cugetá unu momentú apoi dîse:

— E bine, ti-voiu spune, ci oh, sê nu o invidiezi, câ-ci ea e o copila gingasia de 16 ani; e unu angeru candidu, care nu scie nimicu despre reutatea lumei; ér ce se atinge de frumsetia, e mai frumósá decátu — tóte madónele lui Rubens!...

La audiulu acestei asemenári anim'a Milevnei o muscá sierpele jelosíei; ea simtí ura in contra rivalei sale inocente; inse ea se siliá a disimulá acést'a ura inaintea lui Adonisu, si i dîse:

— Apoi déca e asié frumósá, domnisiór'a aceea, pe care o iubesci, mergi si ffi fericitú, câ eu ti-dorescu din tóta anim'a;... ce se atinge de mine, eu — sum deja consolata.

— Multiamita, — dîse elu scolandu-se, — eu nu m'am insielatu atunci candu am crediutu, câ dta ai o anima buna.

Apoi elu si-luá palarí'a, si recomandandu-se s'a departatu.

Abié inchise Adonisu usi'a, si Milevna s'a scolatu maniósá de pe canapea, strigîndu cu unu risu nebunu:

— Ha, ha! i voiu aretá eu, ce anima buna am! Elu cugeta, câ va fi fericitú pana ce voiu

traf — eu... Se vede, câ nu me cunósce;... nu-mi pasa, macaru elu sê-mi fia ultim'a victima, numai sê sciu, câ mi-am implinitu juramentulu, care l'am facutu, câ-mi-voiu resbuná pe toti barbati, si pe cei cari me voru iubi cu credintia, si pe cei cu necredintia!

Sê vedemu, pentru ce a facutu acést'a femeia juramentulu ei grozavu?

Ea a fostu nascuta in Servia in orasiulu Semendria. Candu erá fét'a tinera, ea iubiá pe unu june; ei amorulu ei atunci erá fragedu si curatu, si credea câ acestu amoru va fi eternu. Fiindu inse junele care lu iubiá seracu, ér parintii ei avuti, acestia nici decum nu voiau ca fét'a loru sê se marite dupa unu seracu, si totu o amenintiau ca sê nu-lu iubésca, incátu fét'a mai nu desperá. Candu intr'o dí ea capetá o epistola de la amantulu ei, in care elu o róga ferbinte ca sê mérga ea la elu de-lu iubescce, câ-ci elu nu mai póte de dorulu ei, si lui nu-i este iertatu nici a se apropiá de cas'a parintiloru ei.

Firesce, câ serman'a fét'a n'a potutu a se opune animei sale iubitórie, ci s'a dusu; candu ajunse la usi'a amantului seu, anim'a-i palpitá atátu de tare incátu se oprí ca sê respire; in fine si-luà curagiu si deschise usi'a; candu ea intrá in chilia, acést'a erá desierta, amantulu ei se aflá singuru si o imbratiosia. Ea priviá surprinsa prin chilia, apoi lu-intrebá:

— E bine, Milosiu, ce insemna chi'f'a acést'a desiérta, si bagagiulu acest'a?

— Acea scump'a mea, Milevna, eu me duc din Semendria.

— Dnedieulu meu! — eschiamá ea palindu, — tu te duci?... si pe mine me lasi... aici singura...

— Dar singura esti tu, n'ai tu parinti? — respunse elu, — ci eu, o eu, sum aici singuru; si pentru aceea esu nu numai din orasiulu acest'a, ci si din Servia.

— Oh, — incepù fét'a a plange, — acum vedu, câ tu nici candu nu m'ai iubit; câ-ci altcum n'ai díce, câ esti singuru aici...

— Din contra *milla moia*, eu te iubescu pré tare; ci vedi, câ parintii tei nu-mi iérta a te iubi, si tie totu ti-spunu câ eu sum unu betívu si cartiasiu.

— O Milosie, — díse fét'a mai inserinata, — déca numai asta e caus'a departárii tale, apoi eu ti-dícu, sê remani aici; câ eu te asigurediu, câ cu câtu parintii mei te hulescu, cu atát'a eu te iubescu mai tare;... asié dara câ remani? — intregl ea cu dulcétia.

Lucretia Costa.

(Va urmá.)

Doine si hore poporale.

— Din Maramuresiu. —

XXX.

Bere-asiu apa din isvoru,
Din guriti'a cui mi-i doru;
Bere-asiu apa din fantana,
De la mandr'a mea Irina;
Bere-asiu apa din chilia,
De la mandr'a mea Maria.

XXXI.

Cucule santi'a ta,
Du-te spune la mandr'a,
Câ ori câtu m'a asceptá,
La ea nu m'oiu rentorná,
Câ mi-i arsa anim'a,
De dorutiulu de la ea,

XXXII.

Nevést'a care-i frumósá,
Face-ti numai baiu in casa,
Candu ai merge a lucrá,
Nu cutedi a o lasá;
Cós'a 'n podu se ruginesce,
Erba 'n campu totu putrediesce,
Anim'a ti se topesce.

XXXIII.

Nevésta cu ochi caprii,
Ce totu plangi nu te mangai?
Dóra ti-i uritu barbatulu,
Séu te arde sufletulu?
De ti-i uritu barbatulu,
Ie-lu de brâu,
Du-lu la ríu,
Si te pléca,
Si lu innéca.

Ca ti-a fi luniti'a draga.
— Ochii-mi plangu, anim'a-mi séca,
Câ n'am omu care sê-mi placa;
Ochii-mi plangu, anim'a-mi cura,
Câ n'am omu p'a mea regula,
Si pe cine l'am avutu,
Si p'acela l'am pierdutu.

XXXIV.

Mandrutiu, anima de piétra,
Vina la noi oáte-odata,
Nu lasá vremea uitata;
Vina câtu de-a rare ori,
Intr'o dí de nóue ori;
De ti-a paré multisioru,
Vina candu va resari,
Si te du candu va simti,
Ca sê scfi si tu iubi!

Culese de

Teodoru Michnea.

S A Z O N U

Conversare cu cetitóriele.

— Paris 11 iunie. —

(Dupa trecerea vijeliei rebelice, — prospectulu Parisului, — strad'a Rivoli, — Louvre, — Tuilleries, — palais-royal, — rue royal, — cas'a orasiului, — cemetirulu Pére-la-Chaise, — unu episodiu din viéti'a lui Dombrowschi, — diuaristic'a, — scólele, — teatrele.)

In epistol'a mea din septeman'a trecuta *) m'am încercatu inca sub impresiunea dorerii a descrie pe scurtu evenimentele mai prospete, de cari si acuma me infioru.

Asta-di cu bucuria vinu a vi spune, câ daunele cauzate prin aprindere nu sunt atât de uriasie, precum se dicea atunce in culmea desperatiunii si confusiunii. Desiertá consolatíune, dupa ce scimú, câ si pagubele constatate sunt nereparabile; palaturi se voru poté edificá si mai pompóse, dar anticítátile, capu-de-operile artistiloru nemoritoru nu se voru mai poté suplíní.

Tunurile incetara, armele nu mai pocnescu, fumulu pravului de pusca disparú. Era-si e tacere. Séu mai bine a dice, sgomotulu începú de nou, inse, acest'a nu vine a devástá cu unu vandalismu ne mai pomenitu. Acestu sgomotu, acésta miscare inspira viétia in corpulu enervatu. In momintele presinte pe bulevarde si strade e o adeverata procesiune; toti aru dori sê védia urmele vandalismului. Multi si-cauta rudele, parintii, fratii, sororile si baiatii; ferice de aceia, cari se potu revedé întregi si sanetosi! Câte si câte sujete admirabile aceste pentru penelulu unui artistu dibaciu!

Bulevardele si stradele de alta-data splendide, acuma au unu aspectu infioratoriu. Aice vedemu unu palatu superbú cum gelesce acuma in ruine, dintre murii sei par' câ si acuma vedemu innaltíandu-se fumulu: colo zarimú unu teatru prefacutu in tribunalu martialu, in care se enuncia sentintie de mórte a supra celoru compromisii. Aice unu chioscu derimatu, colo o bisericá in ruine, mai incoló alte sute de feliuri de obiecte nimicite; in tóte partile disordinea cea mai cumplita, ómeni morti, baricade stricate, arme raupe, etc.

Sein'a e plina de oleiu. Totu petroleulu ces'a gasitu prin orasit, fu confiscatu, si versatu in fluvíu. Petroleulu — ca oleiu — remase a supra apei si la lumin'a sórelui straluciea atât de fantasticu. . . . De i-ar fi plesnitú cui-va prin minte infernal'a idea sê aprinda acestu petroleu, ce tablou safanicu ar fi infatísiatu arderea lui!

Dar sê facemu o scurtá preambulare între ruine!

Rue de Rivoli, acésta splendida strada de langa palatulu Tuilleriesloru, acuma este in starea cea mai deplorabilá între tóte partile Parisului. Asié dîcêndu, tóta zace in ruine. Sute si sute de pompieri, adunati de aice, din provincia, din Brusel'a si din Londra, lucra necontentitu ca sê scape dintre zidurile fumegande, ce se mai póte inca mantúí. Cei ce se uita la dînsii, povestescu istorie infricosiate. Se dice, câ in praval'a modistei Drouart au arsu vr'o trei dieci de femei. . . . Grozavu! Sê ne întorcemu de aice!

Edificulu Louvre-ului n'a suferitu atât de

multu, precum se dicea. Capu-de-operele se transportara in locuri sigure inca pe timpulu assediárii Parisului de câtra prussiani, si astu-felu acele remasera neatínse. Bibliotec'a inse, si a nume colectiunea de cartile si manuscriptele cele mai rare, a arsu de totu.

Tuilleriesle asemene zacu in ruine, inse numai o parte, si a nume cea edificata de nou de Napoleonu III, par' câ si eventualitatea a voitu sê stérge ori ce suvenire, care ar revocá memori'a nefericitului si insielatului imperatu!

Palais-Royal, cu frumósele chioscuri din curtea sa, e prefacutu in cenusie, — asemenea si si rue-royale.

Dar sê ne uitámu pucintelu si la hotel-de-ville. Acestu locu istoricu, care a vedíutu nascêndu-se atâté revolutiuni si derimandu-se atâté tronuri, adi nu mai existe decátu prin murii sei plini de scrumu. Pompósele si istoricele decoratiuni si statuete ale saleloru perira tóte, bibliotec'a pretiósa e arsa.

Sê facemu acuma o mica preambulare in cemetirulu Pére-la-Chaise. Daun'a causata nu e asié de mare, precum se vorbiá la începutu. O bateria de tunuri a rosiloru erá asediata pe mormentulu principelui Morny, ér cript'a fu transformata in magazinu de pravu de pusca. O alta bateria statea langa cunoscut'a piramida a familiei Beaujour, langa care sunt ingropati: Carolu Nodier, Casmeru Delavigne si Emiliu Souvestre. Aceste morminte nu suferira nimica. Mormentulu poetului Alfredu Musset asemene stâ întregu. Pe capel'a cemetirului se vedu dóue urme de glóntie. *Mormintele* lui Balzac, Gerardu de Nervalér si Delacroix, Molière si Lafontaine remasera neatínse. In giurulu mormentului principelui Albufera mai tóte crucile sunt gaurite de glóntiu. Monumentulu lui Scribe fu nimeritu de dóue impuscature, cu tóte aceste inse nu e derimatu. Cripatele familielor Thiers si Dosne mare parte zacu in ruine. Jidovii fure si mai norocosi. Cemetirulu lorú, in care zace Rachel, Heine, etc. fu crutiatu mai de totu.

Inse nu voiu continúa completarea aces tui tablou. Dorerea ce apésa anim'a mea e multu mai grea, decátu sê fiu capabilu a vi presintá prin câte-va trasure scenele ce ni se presinta inaintea ochiloru nostri. Nu voiu continúa aceste síre, câ-ci efectulu ce aru produce ele ar fi pré tristú. . . .

Permiteti-mi dar sê vi povestescu unu episodiu din viéti'a nefericitului Dombrowschi, care lu-aflu cerculundu mai in tóte diuariele de aice.

Cu archiepiscopulu Darboy fu arestatu si sor'a sa, o domnisióra cam betrana, si acést'a — prin întrevinerea unei polonese — scapá cu ajutoriulu lui Dombrowschi. La începutu elu tienea de pré periculósa întrevinerea, câ-ci nu sperá a poté obtiené invoirea colegiloru sei.

— De-ai sci, — díse elu catra polones'a, — câtu de multu urescu eu pe acesti ómeni!

— Pentru ce nu-i parasesci dara?

— Nu potú, ei m'aru acúsá de tradatoriu; apoi atât'a detorescu familiei mele sê moriu ca omu onestu.

*) Acea n'a sositú la noi

Dombrowschi fu impuscatu înainte de caderea „comunei.“ Remasu-a inse elu onestu?

Si acuma sê ne întorcemu la literatura. De ocamdata firesce nu pôte fi vorba, decâtu numai despre diuaristica. In momintele presinte numai pré pucine diuarie aparau la Paris. Guvernulu a suspendatu tôte câte aparura dupa 18 martiu. Vinderea loru pe strade e oprita, acuma dara nu mai audîmu de demaneti'a pana sér'a strigatele copiloru, cari vindeau diuariele cele mari si mici.

Scólele se voru incepe la 15 l. c. Sorbonne anuncia deja reinceperea prelectiuniloru sale. Collége de France va deschide unu cursu de véra, si profesorii scóleloru comunale si-reocupara catedrele.

Teatrele mai tôte si-rencepura representatiunile. Teatrulu „Gymnase“ se deschise cu „Femmes terribles.“

Speru a vi poté relatá de acuma inainte despre eveneminte mai petrecátorie.

Constantinu Constantinescu.

CE E NOU?

*** (*Iubileulu parintelui metropolitu Siaguna.*) In primavér'a acestui anu se implinescu dóue-dieci si cinci de ani, de candu arhiepiscopulu si metropolitulu Andreiu bar. de Siaguna a primitu pastori'a arhidiecei sale. In suvenirea acestui iubileu de 25 ani, la initlative dlu secretariu de statu Georgiu Ioanovicu, dóue-dieci de Romani, cari parte siedu, parte petrecu in Pest'a, voru presintá in 27 juniu pré santiei sale unu albumu de fotografiile loru, legatu in catifea vêneta in argintu, in pretiu de 100 fl, si insotitu de o adresa de felicitare.

© (*Serbarea in memori'a lui Stefanu celu Mare.*) Dn'a Mari'a C. A Rosetti anuncia in „Romanulu“ de la 27 maiu st. v., cá epitafiulu ce va servi ca acoperementu preste mormentulu eroului natiunii romane, Stefanu celu Mare, séu celu santu, in serbarea de la monastirea Putn'a (in Bucovin'a.) facutu de dómele romane si lucratu de distinsulu nostru epitaforu si brodatore in auru, dlu Nacu, fiindu mai de multu gat'a, se espune — pentru a fi vediutu de publicu — la magazinulu dlui Breulu, in Bucuresci, calea Mogosióiei, piati'a teatrului. Espunerea va tiené pana la 2/14 juniu, sér'a, si apoi va fi tramisu la destinatiunea sa.

△ (*Dicta Ungariei*) a tienutu ultim'a sa siedintia domineca la 11 juniu, candu apoi se prorogá prin unu rescriptu regescu pana la 14 septemvre.

△ (*Ministrulu justiei Horváth*) si-a datu dimisiunea, care fu primita, — in locululu lui se numi deputatulu Stefanu Bitto.

*** (*Concursu.*) Comisiunea administratória de fondurile scolare de la Nascudu publica concursu pentru statiunea de profesor de musica vocala si instrumentala la institutele centrale romane din Nasendu. Salariulu anualu e 600 fl. si locuintia.

*** (*Conferintia romana-serba la Carlovétiu.*) In caus'a încercârii de impacatiune a Romaniloru de relegea gr. ort. cu Serbii, parintele episcopu din Aradu ca presiedintele delegatiunii romane, ér dlu Babesiu ca referintele, si dlu Antoniu Mocioni ca membru alu ei, plecara in septeman'a trecuta la Carlovétiu, unde pana

la 20 l. c. se voru aduná si ceialalti membrii ai delegatiunii.

*** (*Conferintia politica.*) Reunimea politico-nationala a tuturoru Romaniloru din comitatulu Aradului, tienú la 14 l. c. o conferintia in caus'a organizárii municipieloru.

*** (*Casina romana.*) Romanii din Beiusiu au infiintiatu o casina romana, alegéndu de presiedinte pe dlu I. Siorbanu, prefectulu dominiului episcopescu, — de vice-presiedinte pe parintele protopopu G. Vasileviciu, — si de secretariu pe dlu avocatulu Parteniú Cosma. Statutele se substernura spre aprobare.

*** (*Ernestu Desjardins.*) unu scriitoriu francesu cu multu spirit, a tienutu dílele trecute conferintie literarie in Pest'a. In sér'a prima dinsulu vorbi despre Dunare, sulevandu cestiu de mare importantia pentru noi Romanii. In a dóu'a séra vorbi despre aপরarea Parisului, criticandu cu ingeniositate pe Trochu, Vinoy, Ducrot etc.

*** (*Unu proprietariu de casa*) Este aice in Pesta unu proprietariu de casa, care practica economi'a in asié mesura mare, încátu pórtu totu vestminte vechi. In o dí soci'a sa voi sê-i faca o suprindere, si vorbi cu unu croitoriu care siedea in cas'a loru, sê-i pregatésca vestminte nóue. Vestmintele se gatara, soci'a le platí, si díse croitoriului sê le duca la barbatulu ei, dar sê nu-i spuna, cá ea le-a solvitu, ci sê i le deie ca unu presentu din partea lui. Proprietariulu primí cu bucuria presentulu croitoriului, si díse: „E bine, fiindu cá vedu cá întreprinderea dtale se platesce atâtu de bine, încátu poti sê dai si presenturi de aceste, eu ti-urcu pretiulu chiriei cu 25%“.

*** (*Procesulu principelui Carageorgeviciu*) s'a pertractatu in septeman'a trecuta la tribunalulu supremu din Pesta. Precum se scie, principele Carageorgeviciu fu acusat de guvernulu Serbiei, cá ar fi fostu urdítoriulu asasinárii principelui Obrenovicu. Judecatori'a de prim'a instantia l'a absolvutu din caus'a lipsei probelor si a nesuficientiei adevérintieloru. Tribunalulu de apelu din contra l'a condamnatu dimpreuna cu complicii sei la inchisóre de optu ani. Acuma tribunalulu supremu a aplacidatu sentinti'a forului primu.

‡ (*Miraculosu!*) In Vinga, aprópe de Aradu, o tierana tinera a nascutu acum nu de multu de odata patru copii, trei feciori si una féta. Mam'a si copíi sunt sanetosi. — Totu acésta tierana, nainte de ast'a cu doi ani, pentru prim'a óra, a nascutu gemeni. — Frumosu daru de la Domnedieu!

= (*Calea de feru ostica*) ér a inceputu a se continuá in directiunile de la Elisabetopole catra Mediasiu, de aici catra Sibíiu si Blasiu; inse cu pucine poteri, încátu nu curundu se va vedé pusa in miscare comunicativa.

‡ (*Dlu Ionu Dunca.*) din Satu-mare, a facutu censur'a avocatiala in septeman'a trecuta.

*** (*Hymen.*) Dlu Ionu Isipu, jude cercualu in Rodna, districtulu Naseudului, a dusu la altariu in 29 maiu pe ambil'a dsióra Luisa Salvanu. Ceriulu sê binecuvinteze acésta legatura!

† (*Necrologu.*) An'a Lazaru nascuta Hora, in numele seu si a filoru ei Constantinu si Sidoni'a Lazaru nascuta Pesteanu, plina de intristare face cunoscutu, cá pré iubitulu seu sotiu si respective tata si socru: Vincentiu Lazaru parocu gr. ort. in Budintiu, dupa unu morbu indelungatu la 16/28 maiu a. c. a re-

pausatu in Domnulu. Osamintele repausatului s'au depus spre odihna eterna in cimiteriulu de comunu din Budintiu in 17/29 l. c. la 10 óre ante-amédiadi. Budintiu 'n 17 maiu 1871. Fia-i tierin'a usióra!

‡ (*Unu june romanu din Satu-mare.*) Constantinu Cotî, juristu absolutu, a repausatu in etate de 25 ani. Fia-i tierin'a usióra!

Literatura si arte.

* * (*„Franciada.“*) La Bucuresci a esítu brosiur'a a dóu'a din poem'a dlui Zamfirulu intitulata: „Franciada.“ Corespundintele unei gazete dincóce de Carpati numesce scrierea acésta „capu-de-opera.“ Ni se pare, cá asertiunea acést'a e cam esagerata.

* * (*Dlu Georgiu Vintila.*) in Brasiovu, publica invitare de prenumeratiune la unu opu alu seu intitulatu: „Cursu de practic'a gradinaritului.“ Pretiulu e 60 cr.

* * (*Musicalu.*) A esítu de sub tipariu la Bucuresci brosiur'a prima din: „Melodii romane, arangiate in adeveratulu loru stilu natiunalu pentru pianu, de Alosandru Berdescu.“ Pretiulu unei brosiure, care contine 14 pagino, e 4½ franci.

* * (*Dlu Pascaly*) a incheiatu ciclulu represintatiuniloru sale la Brasiovu. Afara de piesele insírate in nrulu penultimu s'au mai jucat: „Pecatele barbatiloru“, comedia originala, — „Primariu cu ori ce pretiu“, comedia in unu actu, — „Poporulu si noblét'i'a jigarita“, — „Domniti'a Rocsanda“, drama in cinci acte de B. P. Hasdeu. Din Brasiovu trup'a a mersu la Sibíiu, unde a inceputu represintatiunile sale in 12 juniu.

= (*A esítu de sub tipariu:*) „A ctele conferintiei, ce romanii gr. cat. din provinci'a metrop. de Alba-Iulia au tienutu la Alba-Iulia, in 13 si 14 aprile 1871.“ Intr'insele se cuprinde: Protocolulu, petitiunea si adresa catra metropolitulu, pré momentóse si fórté interesante pentru toti, cari se ocupa cu istori'a romaniloru. Domnii din cleru si secularii sunt rogati a midiloci latírea acestei brosiure, culegundu prenumeratiuni la dins'a. Pretiulu unui esemplariu e 25 cr. Se afla la I. M. Moldovanu, profesorulu in Blasiu (Blasendorf) — la carele se afla si: „Fundatiunea fericitului A. St. Siuluti“, cuprindiendu literelu fundatiunale ale numitului metropolitu si testamentulu dinsului, cu unele explicatiuni. Pretiulu unui esemplariu 30 cr. Banii se potu tramite prin mandate postale (Postanweisung) la care casu portulu baniloru face numai 5 cr.

‡ (*Carte bisericesca.*) A esítu de sub tipariu la Bucuresci „Dreptulu canonicu alu lui M. Basarabu.“ Pretiulu 24 lei noi.

* * (*Din scrierile dlui B. P. Hasdeu*) se mai afla de vendiare la administratiunea diuariului „Column'a lui Traianu“ urmatóriele: Istori'a tolerantiei religióse in Roman'a, pretiulu doi lei noi, — Resvanu-voda, drama istorica in 5 acte in versuri, pretiulu trei lei noi, — Trei evrei: Shylock, Gotseck si Moise, unu leu nou, — Talmudulu, pretiulu unu leu nou, — Industri'a natiunala fatia cu principiulu concurentiei, pretiulu unu leu. Tóte la olalta pentru Austri'a constau 3 flor. Totu acolo se mai afla câte-va esemplare din „Ionu-voda celu cumplitu“, pretiulu pentru Austri'a 3½ florini.

* * (*Dlu Pascaly la Sibíiu*) a deschisu ciclulu

represintatiuniloru sale in 12 juniu cu „Pedéps'a unei femei“ drama in trei acte, dupa care urmá „Pecatele barbatiloru.“ A dóu'a dí in 13 juniu se represintá „Revolutiunea lui Tudoru“, drama istorica cu cantece.

= (*Incunosciintiare.*) Opu „Procedur'a cártiloru funduarie“ devenindu mai voluminosu — din diferite cause neaternatórie de mine — nu va poté esí de sub tipariu pana in finea lunei lui augustu a. c. Cu ast'a ocaziune mi iéu libertate a prelungi si timpulu de abonári la acestu opu pana la ultim'a lui iuliu 1871 pe langa conditiunile publicate mai nainte in foile romanesci. Cólele de prenumeratiune sunt a se tramite de a dreptulu subscrisului la Naseudu. — Grig. Tamasiu Miculescu, comissariu reg. la cart. fund.

* * (*Dlu Titu Maiorescu*) incepe in „Convorbirile literarie“ o nóua seria de critice, in multe privintie interesante. Dlu Maiorescu e si acuma atátu de riguros, ca mai de multu, si indata la inceputulu acestoru critice scrie, cá „teoriile limbistice ale dlui Cipariu, pentru orice filologu apuseanu sunt unu síru de erori,“ si cá „Dreptulu publicu alu lui Barnuti, pentru unu juristu cu notiuni elementarie de sciintia, este o tiesetura de false interpretári si de confusiuni neiertate.“ Despre „Cronic'a“ lui Síncai dlu Maiorescu a spus'o inca in anii trecuti, cá e o compilatiune facuta fara nici o critica.

Din strainetate.

‡ (*Membrii „comunei“ de Paris*) — afara de Pyat — toti si-capetara resplat'a meritata. O parte din ei au cadiutu la baricade, ér altii sunt prinsii.

‡ (*Rochefort.*) e arestatu in Versailles. Procesulu lui se va pertractá peste câte-va díle. Emanuilu Arago n'a primitu rolulu de a-lu aperi inaintea tribunalului.

‡ (*Numerulu caseloru derimate*) la Paris, intre cari se afla o multime de palaturi, se urca la dóue mí. Numai restituirea palatului legiunii de onóre va constá unu milionu de franci.

‡ (*Despre Mac Mahon*) se scrie acea scire curiósa, cá i s'a uritu de macelurile, si vre sê fia preotu. Scirea acésta de siguru a resaritu din capulu cutarui satiricu.

‡ (*La Ems*) in dílele aceste va fi o adunare de domnitori. Acolo va fi tiarulu Rusiei, imperatulu Germaniei, regele din Württemberg si celu din Greci'a, marele principe de Baden si celu din Hessen-Darmstadt si altii.

‡ (*Intrarea triumfala*) in Berlin a óstei germane se intemplá vineri in 16 l. c. cu mare pompa. In fruntea conductelului se dusera tóte stégurile si insemenele de resbelu ocupate de la francesi. Bismarc, Roon si Moltke calariau inaintea imperatului. Eutusiasmulu fu mare.

‡ (*Principii de Orleans*) petrecu in Versailles si facura visita lui Grévy si Thiers. Unele diuarie acusa pe Thiers, pentru cá dinsulu a lasatu a se declará de valida alegerea loru in corpulu legislativu.

‡ (*Ex-imperatulu Napoleonu III.*) precum scriu unele diuarie, se va mutá la Miramare. Principele Metternich si soc'i sa s'au intrepusu spre a poté cumperá dinsulu acestu castelu admirabilu.

= (*Regele Victoru Emanuilu.*) conformu scirei publicate de diuariele italiene, va abdíce la tronul iv-

data-ce Roma va deveni în faptu capital'a Italiei, si atunce apoi principele Umberto va primi guvernarea.

** (Principele Bismark,) la încheierea tratatului de pace cu plenipotențiatul Franceiei, în Frankfurt, portă vestminte civile, încâtu servitorii de la otelulu „Lebeda“ — dedati a-lu vedé totu-de-una cu guleru de auru — abié lu-recunoscuro. Unulu dintre ei i si dîse: „Abié te recunoscuro, escelentia!“ — La ast'a Bismark respunse: „Apoi si dvóstre o patîrati cu noi ca francesii; nici aceia nu ne cunoscuro, pana ce nu mi imbracaramu uniform'a!“ Lauda-te gura!..

= (Tiarulu Russiei) a datu concessiune, ca la universitatea finica din Helsingfors si femeile sê póta studiá sciintiele medicale.

= (Femei episcopi.) Unu clubu de femei parisiane, care tiene siedintiele sale în biseric'a de Batignolles, primî în dilele trecute cu multe aplause propozițiunea câ, precum oficerii gardei natiunale, asemenea si preotii în vîtoriu sê fia alesi, si calitatea de preotu sê nu mai remana unu privilegiu alu barbatiloru; cetatienele trebue, totu asié de bine ca si cetatienii, sê devina preoti si anume episcopi. Se proiectá indata o petitiune catra comune, spre a castigá decretulu acestoru dóue reforme.

** (Curiosu donu.) Orásiulu Coloni'a vre sê trimita lui Moltke în prezentu o intréga bute cu apa de Coloni'a.

** (Parintele Hyacinthe) a scrisu o epistola lui Merode, cerendu audintia la pap'a. Merode respunse categoricu, câ pap'a nu pôte sê-lu primésca. La aceste sire parintele Hyacinthe scrisu urmatóriele: „Odinióra bunulu pastoru fugea dupa mielulu ratecitu, si ludecea inderetru cu iubire frageda. Asta-di mielulu ratecitu, (câ-ci dta me numesci astfelu,) cauta pe pastoriulu, si dta lu-respingi. Ce abisu între evangeliu si vaticanu!“

† (Ugo Foscolo.) Camer'a deputatiloru în Florenti'a a decisu în dilele trecute, ca ossamintele celebrulu poetu italianu, Ugo Foscolo, — cantaretiulu „Morminteloru“ si adversariulu constantu alu lui Napoleonu I — care înainte cu 35 de ani a moritu în Londonu, sê se transpórtu la Florenti'a pe spesele statulu, cari se urca la 11,000 de franci, si sê se ingrópe în biseric'a Santa Croce, în panteonulu italianu, unde sunt ingropati toti barbati mari de statu, poetii si artistii, si unde acestoru-a li s'au radicatu monuminte frumóse. Ministrulu-presiedinte Lanza facédu propunerea în acésta privintia, se adresá cu o splendidá eschiamatiune catra defunctulu, care, în ospital'a Anglia, în esilu si departe de patria, si-a scurtatu insu-si firulu vietii, fiindu câ nu potea sê suferu umilirea si rusínea Italiei.

Feliurite.

** (Scól'a principala romana din Lapusiulu ung. în Transilvani'a.) Ilustratiunea din fruntea nrului presinte infatisiéza unu institutu romanescu pentru educatiunea tinerimei nóstre. Scól'a principala romana din Lapusiulu ungurescu este de o importantia considerabila, si cu atátu mai vértosu, câ-ci în acele parti, necum sê avemu vr'unu asemenea institutu, ci chiar si scólele nóstre poporale se afla în o stare debila. Inteligenti'a romana de pe acolo inca pe la 1854 începú a

face pregatiri la infintiarea acestui institutu, si la 1858 se si puse petr'a fundamentala cu mare solenitate, si edificarea — de si prin unu incidentu intrevénitu se cam ingreuná — dar în fine totu-si se terminá, mai capetandu si de la guvernulu unu ajutoriu de câte 1000 fl. pe cinci ani. Scól'a, despre care vorbimu, e asediata în mijloculu opidulu Lapusiulu ungurescu, în comitatulu Solnoculu interioru, în nordulu Transilvaniei; e zidita din materialu solidu, are unu prospectu frumosu. Se imparte în patru clase, are trei profesori, cari instrúeza vr'o 80—100 tineri mai toti romani. Limb'a propunerii e cea romana.

** (A dóu'a ilustratiune) a nrului presinte ni infatisiéza cas'a lui Thiers în Paris în primele mominte ale ruinárii. Acuma acésta casa nu mai esiste. Edificiele celebre ale Parisulu zacu în ruine, acésta sórte avú si cas'a lui Thiers. Insurgentii nu crutiara nimica, cu atátu mai pucinu cas'a presiedintelui guvernulu din Versali'a. În momentulu furiei ei alergara la cas'a carantuluu barbatu de statu, o devastara, nimicira tóte manuscrisitele adunate în decursulu unei vietii întregé. . . . Dorere, de trei ori dorere!..!

= (A trei'a ilustratiune,) teribilulu momentu alu arderii stradei Rivoli, se esplica mai pe largu în corespundinti'a nóstra de la Paris, publicata în rubric'a „conversare cu cetitóriele.“

** (Doi englesi,) unu americanu si unu europeanu, se disputara înainte de asta cu diece ani, câ inchisióra solitaria nu e atátu de grozava, precum se presupune. Finea dispuțeu fu unu remasiagu, în urmarea careia americanulu se inchise insu-si volunriu-minte pe diece ani, nefiindu-i permisu a vedé pe nimene, si capetandu mancárilu totu-de-una prin o mana nevediuata. Cei diece ani espirara în lun'a curența. Americanulu fu scosu din cel'a sa, inse în o stare pré démna de compatimire. Dinsulu abié e de 35 de ani si totu-si pare a fi de 65, deveni gárbovu, slabu, palidu, vócea-i tremura, dar — a cascigatu remasiagulu.

†† (O calculare interesanta.) În dilele nóstre mai multi barbati deprinsi în calculári si comparatiuni, — din curiositate dóra, — s'au incercatu a aflá si aceea, câ adeca dintr'o societate, tíera, séu macar si dintr'o parte a pamentulu, câti ómeni sunt fericiti în casatoriá? Unor'a dintre acesti barbati li-a resultatu mai multi, altor'a mai pucini. În fine unu june englesu, dupa o scrutare mai lunga si fórté seriósa, a esitu naintea publiculu celui mare cu o calculare — ce e dreptu surprindietóriá, dar a buna séma bine nimerita, fiindu aceea aprobata din mai multe parti competente. Englesulu draculu a luat numerulu de 872,564 de casatorii, si apoi a dîsu: Întré 872,564 de casatorii sunt: 1,360 de acelea, unde femeile parasescu pe barbatiiloru, si se iéu dupa amantii loru; 2,361, unde barbatiiloru parasescu femeile loru; 4,120 casatorii despartíte de voi'a loru; 191,025 casatorii, unde barbatulu cu femeia sunt totu-de-una în cérta; 162,320 casatorii, unde barbatulu cu femeia se urescu din anima, dar si-ascundu ur'a sub unu esterioru politicosu; 510,132 casatorii, unde barbatulu si femeia traiescu într'o indiferentia mare; 1,102 casatorii cu reputatiune în lume de fericite, cu tóte acestea inse la ei a casa li lipsesce fericirea ce li se atribuie; 135 casatorii fericite; 9 casatorii adevérate fericite. — Tristu tablou! („Alb.“)

Glume si nu pré.

— Domnule, de ce nu ni ajuti si dta a face sca-ma pentru raniti?

— Nu potu. Ast'a ar fi o ocupatiune care ucide spiritulu.

— Oh! déca n'ai alta temere, apoi te asiguru, cá dtale nu-ti va face nici o paguba.

La unu esamenu óre-unde-va, catechetulu puse urmatóri'a intrebare la unulu dintre disciplii mai slabi: „ce scii despre Ion'a.“

— Ion'a, Ion'a, Ion'a — gangaviá disciplulu confusu — „caletorindu pe mare, a inghititu chitulu.“

— Nu e bine, — díse catechetulu — ci: cale-torindu Ion'a pe mare, chitulu fu inghititu de dinsulu.“

— Me rogu! — díse dirigintele — nu e espresu chiar, ci e mai bine: „candu Ion'a a caletoritu pe mare, a inghititu unu chitu.“

Care a sciutu mai multu?

Unu tieranu betranu, ce avea o muiere tinera, tragea de mórte, si in starea aceea díse muierei sale:

— Muiere, eu presimtiu cá voi mori, inse servulu nostru acuma este de multu timpu la noi, are portare buna, si este fórte bunu lucratoriu, eu asiú díce, cá déca voi mori eu sê-lu alegi pe dinsulu de barbatu.

— Dreptu díci barbate, si eu am cugetatu acést'a acuma — de multu.

Preumblandu-se odata de subsuori unu tineru cu o femeia urita si cam de vresta, cavalerulu díse catra dóm'n'a:

— Vedi dómna cátu esti de urita si eu totusi me preumblu cu domni'a ta ca si candu ai fi una din cele mai frumoése.“

— Dapoi vedi éra cátu esti domni'a ta de prostu, si eu totusi me preumblu cu domni'a ta, ca si candu ai fi Dumnedieu scie ce cavaleru, — i replicá dóm'n'a.

Gâcitura numerica

de Demetriu Iosofu.
812u708u e o7u4u, 116710e, 5i1011u 7i106ea e 12e-
13i10a,
9i 9i76iu4u, 5e 5a 9ie123e, 9312e 12e4e i4u i1054i10a,
9u3u9u 40ia4u 9i 1112e36u;
1i126u6ea-a6u105i 7a1266ia, 12e9a12e 5a 9i o 84612e,
11e 212u7a 10ea6i109a, 9a 12u7e10a'i 5o4612e,
I10 812a13e11u4u 4ui 3ie36u!
7u12e9ia10u.

Deslegarea problemei de siacu din nr. 18.

Albu.

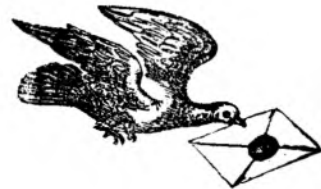
Negru.

1, F. f 1 — b 5 . . . R. a 3 — b 3 (lovesce)

2, Rn. a 1 — c 1 . . . R. b 3 — a 2 (lov.)

3, F. b 5 — c 4 † si matt.

Post'a Redactiunii.

Espedarea tablourilor se continua nencetatu, speramu ca in decursulu septemanei venitorie tóte voru fi expedate. Portretulu lui Ionu Brateanu — conformu invitarii nóstre de prenumeratiune — se tramite la toti onorab. nostri prenumeranti, avendu *fla-caro* a solvi pentru acést'a la primire cate 50 cr.

Inca odata multiamimu toturoru amiciloru, cunoscutiloru si cetitoriloru nostri, intre cari si cate-va persóne ilustre, — cari in dilele din urma dupa aparerea nrului trecut. avura delicateti'a a ne felicitá pentru discursulu nostru de receptiune, ténutu la Societatea Kisfaludyana. Ne simtimu fericiti, ca poturamu contribui pe unu nou terenu la glorificarea geniului poporului nostru; si aceste manifestatiuni de recunoscintia le consideramu de o dulce recompensa spirituala. care ne îndemna a continuá oper'a inceputa.

Traducatoriulu novelei „Resbunarea unei neveste frumoése“ se róga prin noi de autorulu acesteia, se fia convinsu, ca dinsulu numai din gresiéla nu i-a insemnatu numele in fruntea novelei. Observandu dinsulu (traducatoriulu) acést'a, — dice — ca numai decatu ni-a si tramisu o corectiune, — aceea inse n'a sositu la noi.

Suven'ulu. Se vede. ca ai inclinatiune, cu tóte ca ast'a inca nu se póte publicá.

Chesintiu. Dlui I. R. Vei computá 1 fl. in prenumeratiunea pentru semestrulu II.

Rosia mont. Dlui C. Pl. Te-amu inserisu intre abonantii de pe apr.—jun. Numerii aparuti ti-s'au tramisu.

Deva. Dlui G. L. Precum ai potutu observá, nu e gresiéla nóstra. Te rogamu se subtragi specele avute din pretiulu prenumeratiuniloru pe semestrulu II. Ceremu scusele nóstre, pentru nebagarea de séma a postei de aici!

Cernaufi. Dlui I. B. Fóia s'a tramisu la locul indicatu. La cealalta dorintia vei avé respunsulu in cól'a de prenumeratiune care se va alaturá la nrulu vinitoriu.

Dor'ntia. E scrisa sub impresiunea unei poesii a lui Alexandri. Apoi originalulu e multu mai frumosu.

Suplementu „Cavalerii Noptii“ tomulu IV, cól'a X.

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoriu: IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piati'a Pesciloru, Nr. 9.